

תת"ע 3017/09/12 - מדינת ישראל נגד סעד אלדין אלסייד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 3017-09-12 מדינת ישראל נ' אלסייד
תיק חיצוני: 34200622578

בפני
מאשימה
נגד
נאשמים
החלטה

כבוד השופטת איילת גרבי
מדינת ישראל
סעד אלדין אלסייד

1. זו החלטה בבקשת המבקש להורות על ביטול פסק הדין שניתן נגדו ביום 19.4.15.

תחילה הורשע הנאשם בהעדרו ביום 11.12.12 ולאחר מכן ביום 19.4.15 נגזר דינו של הנאשם בהעדרו.

2. לטענת המבקש, משהודיעה המשיבה על עמדתה העונשית למאסר בפועל, קמה חובה קטגורית על מינוי סניגור בהתאם לסעיף 15א(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982, אף אם בהמשך לא טענה המשיבה למאסר בפועל.

עוד ציין ב"כ המבקש, כי המבקש לא זומן כדין על פי הנימוקים המפורטים בבקשה בכל הנוגע לאופן המצאת ההזמנה לדיון, כמפורט בבקשה.

תגובתה של המשיבה קצרה, ולפיה מדובר בעבירה שנעברה לפני שמונה שנים וכי למשיבה יתכן כי יהיה קושי לאתר את עדיה ולהביאם לעדות, למבקש לא נגרם כל עיוות דין שכן בסופו של יום בית המשפט לא הטיל עליו עונש מאסר, כמו כן הפנתה המשיבה להחלטת כב' השופט לנדסמן בתיקו האחר של המבקש שמספרו 10875-03-13.

3. עיקר טענתו של המבקש בבקשה זו היא לעניין חובת מינוי סניגור מעת שהודיעה המשיבה על עמדתה העונשית למאסר בפועל.

בטרם אדון בשאלה זו, טען המבקש כאמור כי המבקש לא זומן כדין והפנה לשני אישורי מסירה שנסרקו בתיק ביחס לדיון בו נגזר דינו של המבקש ביום 19.4.15.

4. באשר לאחד הזימונים זה נשלח לכתובת שעניינה תיבת דואר - שאיננה כתובתו של המבקש, ובאשר לאישור המסירה הנוסף, זה נשלח לכתובתו של המבקש המופיעה בכתב האישום, אך הומצאה לאחר הדין אליו זומן ליום 19.4.15. בכל מקרה אישור מסירה זה מציין כי ההזמנה נמסרה לאחותו של

המבקש ואולם לטענת המבקש, למבקש אחות אחת אשר מעולם לא התגוררה עמו בביתו, אלא בביתה עם בעלה.

לטענות אלה של המבקש לא ניתנה כל התייחסות של המשיבה, ועל כן אין לי אלא לקבל טענות אלה בדבר העדר הזמנתו כדין של המבקש לדין ליום 19.4.15.

5. כאמור באשר לטענה של אי מינוי סניגור, הרי שכבר ביום 7.5.14 בעת הורשע הנאשם במעמד צד אחד, הודיעה המשיבה על עמדתה העונשית למאסר וכפי שצוין ב"כ המבקש, המבקש הודיע בדיון מיום 12.11.14 כי אינו מיוצג בידי עורך דין, ואף על פי כן לא ניתנה החלטה למינוי סניגור מהסנגוריה הציבורית לייצוגו בסופו של יום נגזר דינו של הנאשם על אף הודעת המשיבה בדבר עמדתה העונשית למאסר בפועל, בהעדר המבקש ומבלי שמונה לו סניגור - עוד יצוין כי כפי שציינה המשיבה, לא הושת על המבקש עונש מאסר בפועל מאסר על תנאי.

6. ב"כ המבקש בתשובתו המפורטת לתגובת המשיבה התייחס בהרחבה לשאלת הצורך במינוי סניגור נוכח עמדתה העונשית של המשיבה למאסר, ובין היתר הפנה להנחיית פרקליט המדינה 3.13 וכן לפסיקה המדגישה את תכליתה של החובה בסעיף 15 לחוק סדר הדין הפלילי, להבטיח את זכותו של הנאשם לייצוג הולם. כמו כן הפנה להצעת החוק לתיקון חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מספר 46) (איסור הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג) תשס"ו - 2005, ולפיה סעיף 15 לחוק נותן ביטוי לחשיבות זכות הייצוג בהליכים פליליים כזכות יסודית ומרכזית, מקום בו קיימת אפשרות כי יוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל וזאת כחלק מהזכות להליך הוגן.

עוד הפנה ב"כ המבקש לפסיקה ולפיה הערכאה הדיונית אינה רשאית שלא למנות סניגור לנאשם בלתי מיוצג, אפילו אם הנאשם עצמו ביקש שלא להיות מיוצג, כאשר מתקיים אחד התנאים שבסעיף 15א.

7. כאמור בהתאם לסעיף 15 לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ימנה לנאשם שאין לו סניגור, סניגור אם נתקיים בו אחד מן התנאים הקבועים ומפורטים מס"ק 1 עד ס"ק 6 לאותו סעיף, בין היתר בס"ק 5, כי התובע מסר הודעה לגבי הנאשם בדבר האפשרות שהתובע יבקש מבית המשפט להטיל עליו עונש מאסר בפועל אם יורשע, ובס"ק 6, גם אם לא מסר התובע הודעה, אלא שבית המשפט סבר, לאחר שהורשע, כי קיימת אפשרות שיוטל עליו עונש מאסר בפועל.

8. יתרה מכך, סעיף 15 א (א) (1) לחוק סדר הדין הפלילי קובע, כי כאשר סבר תובע כי קיימת אפשרות שיבקש מבית המשפט להטיל על נאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע, יודיע על כך התובע לבית המשפט במועד הגשת כתב האישום או במועד אחר לפני תחילת המשפט.

בנסיבות אלה, ומשהודיע התובע לבית המשפט על עמדתה העונשית של המאשימה למאסר בפועל בטרם

הורשע הנאשם, הרי שאכן היה על בית המשפט לפעול כאמור בסעיף 15 א (א)(2) לחוק להודיע על כך לנאשם ולסניגוריה הציבורית.

9. ב"כ המבקש הפנה להחלטת כבוד השופטת שלו בתיק 1150/09 בשבתה בבית משפט לתעבורה באשדוד, בו ביטלה הכרעת דין שניתנה על ידה בהעדר הנאשם, שכן רק לאחר שהורשע הנאשם בהעדרו הודיעה המאשימה על עמדתה העונשית למאסר ואז מונה סניגור, וציינה כי לא ניתן להרשיע את הנאשם בנסיבות אלה בהעדרו, ותכלית החוק המעדיפה את זכויות הנאשם למשפט הוגן, עדיפה על ייעול ההליכים בכל מקרה אחר.

כבוד השופט לנדסמן בהחלטתו אליה הפנתה ב"כ המשיבה בחר להעדיף את דוקטרינת הבטלות היחסית ולא להורות על ביטול פסק הדין נגד הנאשם שם (המבקש בעניינו) שכן לא נגרם לו כל עיוות דין באשר לא הושת עליו עונש מאסר בפועל.

10. אולם, ובכל הכבוד הראוי, עת הפנה כב' השופט לנדסמן לע"פ (חיפה) 2646/07 **זרייק נימר נגד מדינת ישראל**, קבע בסופו של יום בית המשפט, כפי שציין ב"כ המבקש, כי אין להסתפק בדוקטרינת הבטלות היחסית, שכן למינוי סניגור נודעת חשיבות רבה ויתרון עצום שמאפשרים לנאשם לכלכל את צעדיו, וביכולתו של הסניגור להשפיע על גזר הדין שניתן בבית המשפט קמא בכללותו. ובהמשך ציין:

"על אף העומס שבבית המשפט לתעבורה, אין להסכים למצב שבו היעילות תבוא על חשבון השמירה על כללי סדר הדין הפלילי ועל זכויות הנאשם וההליך ההוגן".

עוד ציין בית המשפט באותו עניין כי חלק מהפגמים בעניין שנדון שם הם חמורים, חלקם אינם פגמים קלים, אלא נוגעים לזכות הייצוג, שהינה זכות יסוד.

עוד ציין בית המשפט כי הוא ער לעובדה שבסופו של יום לא הוטל מאסר בפועל למערער, יחד עם זאת סביר כי הצטברות הפגמים חייבת להביא להחזרת התיק לבית משפט קמא ולדין מחדש. כמו כן בית המשפט דחה את אפשרות השימוש בדוקטרינת הבטלות היחסית וזאת בשל החשש לגרימת עוות דין.

באותן נסיבות, ביטל בית המשפט המחוזי את פס"ד של בית משפט קמא.

11. על כן, אני סבורה כפי שצינתי בהחלטה אחרת בעניינו של המבקש כי העובדה שלא הושת על המבקש עונש מאסר בפועל, אין בה כדי לקבוע שלא נגרם למבקש עיוות דין עת נשפט בהעדרו ונגזר דינו בהעדר ייצוג הולם של סניגור.

בנסיבות אלה, אני סבורה כי דין פסק הדין להתבטל, ואני מורה על ביטולו של פסק הדין שניתן נגד המבקש ביום 19.4.15.

בנסיבות אלה קובעת למענה נוסף ליום 3.1.21 בשעה 10:30.

החלטה תשלח לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז כסלו תשפ"א, 02 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.